

Η ΦΩΝΗ ΤΗΣ ΟΡΘΟΔΟΞΙΑΣ

20) ΜΕΡΟΝ ΟΡΓΑΝΟΝ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΤΩΝ ΓΝΗΣΙΩΝ ΟΡΘΟΔΟΞΩΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΩΝ

Κυριακή 28 Μαΐου 1951 (Π.Ο.Η.) *Έτος Δ'. *Αριθ. 104—Τιμή Φύλλου Δραχ. 1000 Γραφεία: *Οδός Χαλκοκονδύλη 7—*Αθήναι Τηλέφ. 33.839	ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ Σταύρος Καραμήτσος ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ: *Εξάμηνος δραχ. 10.000—*Ετησία δραχ. 20.000 *Εξωτερικού: *Εξάμ. δολ. 3.—*Ετησία δολ. 6
---	---

ΕΩΣ ΠΟΤΕ ΘΑ ΣΙΩΠΟΥΝ;

Συνεπληρώθησαν τέσσαρες έφιαλτικοί μήνες διωγμών και άναστατάσεων. "Εν έκατομύριον τέκνων της 'Ορθοδοξίας σφαδάζει κάτω από τὸ πέλμα τῶν διωκτῶν του. 'Η καθαγιασμένη με τὸ αἷμα τῶν τέκνων της 'Ελληνική γῆ ὀδυνάται και συγκλονίζεται ἀπὸ βορρᾶ ἕως νότου. 'Η λαΐλαψ τοῦ διωγμοῦ ὑπὸ μορφὴν θυέλλης ἐρίμαζεν και ἀφάνισεν ὅ,τι κατακτηταὶ και βάρβαροι ἐσεβάσθησαν.

'Η Αὐτοῦ Μεγαλειότης ὁ Τρόμος συνέχει και κρατᾷ τοὺς ἀνθρώπους εἰς ἓνα ἐφιαλτικὸν ὄνειρον μέσα εἰς τὴν ζοφώδη νύκτα, ἣν ἐσκόρπισε ὁ διωγμός. Εἰς ἀόρατος κίνδυνος ἐπισελεύεται ἀπειλητικὸς ἄνωθεν τῶν κεφαλῶν φιλησύχων ἀνθρώπων, ὧν τὸ μόνον «ἀμάρτημα» εἶναι ἡ συνέπειά των εἰς τὸν καθαρὸν Χριστιανισμόν, ὧν ἡ ζωὴ ὑπῆρξεν ὑπόδειγμα χριστιανικοῦ ἠθους και 'Ελληνικοῦ ἡρωϊσμοῦ.

Παρ' ὅλα αὐτὰ ὅμως ὁ διωγμός διαρκεῖ. Εἰς σκοτεινὸς δυναμισμός, κάτευθυνόμενος ἀπὸ ἀνόμους χεῖρας, πιέζει συντριπτικῶς τὸ αἰμόφυρτον σῶμα ἑνὸς ἑκατομμυρίου 'Ελληνικοῦ Λαοῦ.

Και τὰ θύματα αὐξάνουν· και οἱ διωγμοὶ ἐντείνονται και ἡ ἀτμόσφαιρα ἠλεκτρίζεται.

Μέσα εἰς αὐτὴν τὴν νύκτα τοῦ 'Αγίου Βαρθολομαίου, ἐξαπολύεται και πάλιν ἡ ὑστάτη κραυγὴ μας, ἡ σιπαρακτικὴ κραυγὴ τῆς ἀπελπισίας και τῆς ὀδύνης.

Και πάλιν αὐτὴ μένει ἀναπάντητος.

Τὸ χάος τῆς κοινωνικῆς ζωῆς και ὁ ἀμαρτωλὸς βόμβος, ὁ ἐξερχόμενος ἀπὸ τὰς πολυθρόβους συναλλαγὰς τοῦ χρυσίου και τοῦ αἵματος στραγγαλίζει τὴν ἰδικὴν μας φωνήν.

Κανεὶς δὲν συγκινεῖται ἀπὸ τὰς συλλήψεις τῶν 'Αρχιερέων, τὰς διαπομπεύσεις τῶν ὁσίων και τῶν ἱερῶν, τὰς ἱεροσυλίας και τὰς βεβηλώσεις. Αἱ παρασυναγωγαὶ τῆς ἀνομίας

ἔχουν καλύψει τὸν διωγμὸν μας με τὸ πέπλον τῆς σκοπίμου σιωπῆς.

'Ο πόνος μας ὅμως, ποὺ αὐξάνεται με τὸν σπαραγμὸν τοῦ λαοῦ, με τὸν γόνον ποὺ ἔρχεται ἀπὸ τὴν Μακεδονίαν και τὴν Κρήτην, με τὸ ἀμείλικτον «Κατηγορῶ» ποὺ φθαίνει ἀπὸ τὰ ὄρη τῆς Μυτιλήνης μᾶς ἀναγκάζει νὰ κάμωμεν ὑστάτην ἐπίκλησιν εἰς τὸν 'Ανθρωπισμὸν τῆς 'Ελληνικῆς κοινωνίας.

Εἶναι ζήτημα ἡθους πλέον διὰ τοὺς ταγούς τοῦ 'Εθνους, διὰ τοὺς 'Ιεροφάντας τοῦ 'Ελληνισμοῦ, σκηπτροῦχους και δαφνοστεφεῖς ἐπιστήμονας, νὰ καταλύσουν τὴν ἐξουσίαν τοῦ τρόμου, ποὺ μᾶς κατηλώνει ἀκαλύπτους εἰς τοὺς κεραυνούς και τὴν χάλαζαν τοῦ τετραμήνου διωγμοῦ.

'Ο Χριστιανισμός, ὅστις εἶναι ὁ ἀνώτατος ἀναβαθμὸς τῆς ἐλευθερίας και τῆς ἀνθρωπίνης τελειότητος, δὲν πρέπει νὰ ἐπιτρέπῃ εἰς τοὺς 'Ιεράρχας τῆς «Νέας 'Εκκλησίας» τὴν νωχελὴν μακαριότητα.

Τοῦτο ἀποτελεῖ προσβολὴν τῆς ἐσωτάτης οὐσίας τοῦ Χριστιανικοῦ ἰδανικοῦ τοῦ ἀποστάγματος θά ἐλέγαμε τῆς Θουσίας τοῦ Θεανθρώπου, ὡς θρησκείας, κοσμοθεωρίας, και βιοθεωρίας ἀκόμη. Διότι ἀνοχή εἰς τὸ συντελούμενον ἔγκλημα εἶναι παρυχάραξις και διαστροφή τῆς κεντρικῆς ἐντολῆς τοῦ Κυρίου: Τῆς 'Αγάπης.

Τὸ 'Ιερατεῖον τῆς νέας 'Εκκλησίας πρέπει νὰ λάβῃ σαφὴν και σύμφωνον πρὸς τὰ χριστιανικὰ ἰδεώδη θέσιν· θέσιν ἀπηλλαγμένη ἀπὸ τοὺς συμβατικούς και μικροψύχους ὑπολογισμούς.

Βεβχίως ἐξαιροῦνται οἱ λυσαλαῖοι διώκται μας, οἱ ἀποφασισμένοι νὰ πολεμήσωσι τὸν χριστιανισμόν εἰς τὰ πρόσωπά μας, καθὼς ἐπολέμουν οἱ φεουδάρχαι τοῦ Μεσαίωνος, τοὺς

πλησιεστέρους ἡγεμονίσκους ἀπὸ τὴν ἀπληστίαν τῆς χλιδῆς.

Οὗτοι οἱ μεγάλοι «Τίποτε» μὲ τὴν ψυχικὴν διαστροφήν καὶ τὰ ἀναμοχλευόμενα ταπεινὰ πάθη ἐντός των, μᾶς ἐκήρυξαν τὸν ἀμείλικτον διωγμὸν διὰ τὸν χριστιανισμόν καθὼς λέγουν, ἐν ὀνόματι τοῦ ὁποίου ἔθυσαν καὶ ἀπώλεσαν.

Ἑλληνες Ἐπιστήμονες,

Σεῖς ποὺ προωθεῖτε δι' εἰρηνικῶν ἐπαναστάσεων τὴν προκοπὴν καὶ ζωτικότητα τοῦ τόπου μας, ποὺ συντηρεῖτε τὴν πνευματικὴν ἰκμάδα τοῦ ἔθνους εἰς τὴν ὕψηλὴν κορυφογραμμὴν τοῦ μεγαλείου, ρίψατε ἐναντίον τοῦ διωγμοῦ μας τὸ βέλος τῆς διαμαρτυρίας σας.

Ὅταν ἡμεῖς διωκόμεθα καὶ ταλανιζόμεθα, ἀναιρεῖται καὶ καταρακοῦται ἡ ἐπιστημονικὴ σας προσπάθεια καὶ σταυροφορία.

Ὅταν ἐγκλειώμεθα εἰς τὰς φυλακὰς διὰ τὰς θρησκευτικὰς μᾶς πεποιθήσεις, καὶ στελλόμεθα εἰς τὴν ἐξορίαν διὰ τὴν ἀγάπην τοῦ Χριστοῦ καὶ τῆς Ἑλλάδος, συστέλλονται ἀτιμασμένοι καὶ Νόμοι καὶ Ἰδανικά.

Αὕτη ἡ στιγμή εἶναι καμπὴ καὶ κρίσις ἐπικίνδυνος εἰς τὴν νεοελληνικὴν ἱστορίαν.

Ἡ θὰ ἀρθῇ ὁ σκοτεινὸς ἐξοντωτικὸς πόλεμος τῶν πεποιθήσεών μας ἢ θὰ διέλθωμεν τὸ στάδιον τοῦ παλιμπαρβαρισμοῦ.

Καλλιτέχναι καὶ λογοτέχναι τῆς Πατρίδος μας. Σεῖς ὅπου μὲ τὴν εὐαισθησίαν σας καὶ τὴν αἰσθαντικότητά σας συλλαμβάνετε καὶ τὸν ἐλάχιστον κραδασμὸν τῆς ἀνθρωπίνης ψυχῆς, δώσατε καὶ αὐτὴν τὴν στιγμήν τὸ μέτρον τῆς πλήρως ἐξανθρωπισμένης συνειδήσεώς σας. Ὅταν κάποτε εἰς τὴν ἱστορίαν ἡδίκηθη εἰς ἄνθρωπος ὁ Ντρέϋφους, ἡ πνευματικὴ παγκόσμιος οἰκογένεια ἐξαπέλυσε τὴν χειμάρωδὴ τῆς ὑποστήριξιν μὲ τὸ «Κατηγορῶ».

Σήμερον ἀδικεῖται ἐν ἑκατομύριον συμπατριωτῶν σας τὴν ἐπαύριον ἀκριβῶς τῶν ἀγώνων των διὰ τὴν Ἑλευθερίαν τοῦ ἔθνους. Ὑψώσατε τὴν φωνὴν σας καὶ ζητήσατε νὰ παύσουν αἱ πράξεις ποὺ κηλιδώνουν τὴν πνευματικὴν Νεοελληνικὴν ζωὴν.

Ἀπευθυνόμεθα εἰς τὸν πολιτικὸν κόσμον τῆς Ἑλλάδος, ὅστις ἀποτελεῖ ἔκφρασιν τῶν θελήσεών μας, καὶ αἰτοῦμεν τὴν ἐπέμβασίν του.

Εἰς τὰ Δημοκρατικά Ἑθνη ἡ θρησκευτικὴ ἐλευθερία καὶ ἀνεξιθρησκεία ἀποτελεῖ πρωμετωπίδα τοῦ πολιτεύματος καὶ βαρόμετρον τῶν ἐλευθεριῶν ἐνός Λαοῦ. Ρίψατε τὸν λίθον σας ἐναντίον τοῦ καταστρεπτικοῦ διωμοῦ, ὅστις κατατρώγει τὰ θεμέλια αὐτῆς ταύτης τῆς ἐθνικῆς ἐνότητος καὶ ὑποστάσεως. Ἀγαπήσατε καὶ ἐνδιαφερθῆτε διὰ τοὺς ἀνθρώπους οἵτινες γίνονται ἀντικείμενα διαπομπέσεως καὶ διωγμοῦ. Οἵτινες συντηροῦν ἐντός των τὴν ὕψηλὴν στάθμην ἐνός γονίμου χριστιανικοῦ καὶ Ἑλληνικοῦ ἰδεαλισμοῦ, ἐτοίμου νὰ μεγαλουργήσῃ καὶ εἰς τὴν Εἰρήνην καὶ εἰς τὸν Πόλεμον.

Βεβαίως γνωρίζομεν ὅτι «δὲν εἶν' εὐκόλες οἱ θῆρες ὅταν ἡ χρεῖα τὲς κουρταλεῖ» αὐτὴν

τὴν φορὰν ὅμως εἴμεθα βέβαιοι ὅτι ἡ ἐξαίρεσις θὰ φανῇ μὲ τὸ ζωηρὸν ἐνδιαφέρον τοῦ πολιτικοῦ κόσμου τὸ ὁποῖον θὰ εἶναι ἀναδρομικὴ ἐξόφλησις χρεῶν ἐναντι τοῦ τόσο βασανισμένου, ἀλλὰ καὶ προδομένου ἑλληνικοῦ λαοῦ, ποὺ τώρα σὰς ὀμιλεῖ.

Ἀναμένομεν νὰ ἀκουσθῶσι καὶ ἄλλαι φωναὶ ἀπὸ τὸν ἑλληνικὸν ὀρίζοντα. Τῶν ποικιλῶν χριστιανικῶν συλλόγων τῶν ἐπισήμων καὶ μὴ περιοδικῶν, ὁ διαγωνισμὸς τῆς ἠθικῆς τῶν ὑποστάσεως καὶ τῆς ἀποστάσεως των ἀπὸ τὸ μισαλλόδοξον πνεῦμα, εἶναι ὁ διωγμὸς τῶν Παλαισημερολογιτῶν. Ἐνθυμίζομεν εἰς ὅλους τὴν ἱστορίαν παρομοίων διωγμῶν, διωγμῶν οὔτινες δὲν συναπέφερον εἰμὴ μόνον τὴν ἀποτυχίαν καὶ τὴν καταδίκην τῆς ἱστορίας.

Ἐκτός ἐάν οἱ διώκται μᾶς ἐπιθυμοῦν δόξαν Ἡροστράτου, ὅποτε θὰ τοὺς συνοδεύσῃ διὰ τὴν ἀνομίαν των ταύτην καὶ πέραν τοῦ τάφου τὸ ἀνάθεμα καὶ ἡ κατοκραυγὴ.

Ἄς μὴ λησμονοῦν ὅμως οἱ ἄσπονδοι οὗτοι χριστιανοί, ὅτι ἡ ἐποχὴ κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ Κᾶτνες ἐφθέγγοντο μὲ σαδιστικὸν ἡδονισμόν τῆς Καρχηδόνης τὴν ἐσκαφὴν παρήλθεν ὀριστικῶς καὶ ἀμετακλήτως.

Ἡ Ὁρθοδοξία ἐρριζομένη εἰς τὸν ἀσάλευτον βράχον τῆς Ἐκκλησίας τοῦ Χριστοῦ, θὰ ἐξέλθῃ νικήτρια καὶ ἀπὸ αὐτὴν τὴν δοκιμασίαν χωρὶς νὰ κατισχύσουν οὔτε πύλες Ἀδου.

Ἄλλωστε τὸ παρελθὸν προφητεύει τὸ δὲ μέλλον ἐτυμγορεῖ.

Οἱ ΠΑΤΕΡΕΣ ΤΗΣ ΕΚΚΛΗΣΙΑΣ ΚΑΙ ΤΟ ΝΟΗΜΑ ΤΩΝ ΑΓΩΝΩΝ ΤΟΥΣ

Ἡ Ἐκκλησία καθιέρωσε, ὅπως ἡ πρὸ τῆς Πεντηκοστῆς Κυριακὴ ἀφιερῶται εἰς τὴν μνήμην τῶν Πατέρων τῆς Ἐκκλησίας. Ἐπομένως κατὰ τὴν ἐπέτειον αὐτὴν ἡ διάνοιά μας στρέφεται ἐδγνομῶς πρὸς τὰς μεγάλας αὐτὰς μορφὰς τῆς Ἐκκλησίας καὶ τὸ ἔργον των.

Ἐν βλέμμα ἐπὶ τοῦ ἔργου των μᾶς βοηθεῖ νὰ συλλάβωμεν τὸ βαθύτερον νόημα τῶν ἀγώνων των. Παρακαθήσαντες εἰς τὰς Ἀγίας Συνόδους διετύπωσαν κατὰ τρόπον δημοκρατικὸν καὶ φιλελεύθερον ἀλλὰ καὶ κατ' ἐμπνευσιν τοῦ Παναγίου Πνεύματος τοὺς ὅρους, τὰ δόγματα καὶ τοὺς κανόνας, οἱ ὁποῖοι ρυθμίζουν τὸν ἐκκλησιαστικὸν ὀργανισμόν. Διήρθρωσαν καὶ διεμόρφωσαν τὸ κοινὸν βουλευτικὸν πολιτεῦμα τῆς Ἐκκλησίας καὶ διετήρησαν εἰς τὴν σφαῖραν τοῦ ὑπερφυσικοῦ τὴν θρησκευτικὴν αὐθεντίαν, τὴν ὁποίαν ἡ Καθολικὴ (Δυτικὴ) Ἐκκλησία προσεπάθησε νὰ ἐνσαρκώσῃ εἰς τὸ πρόσωπον ἐνός θνητοῦ, τοῦ Πάπα.

Ἐκτός ὅμως αὐτῶν τῶν οὐσιωδῶν εἰς τὴν Ἐκκλησίαν καὶ τὴν θρησκευτικὴν πίστιν ὑπηρεσιῶν εἰς τοὺς ἀγῶνας των ὑπάγει καὶ ἡ προσπάθεια διὰ τὴν κατοχύρωσιν τῆς ἐλευθερίας. Τὸ πνεῦμα καὶ τὴν κατεύθυνσιν αὐτὴν τὴν βλέπομεν κατ' ἀρχὴν εἰς τὸν τομέα τῆς θεολογικῆς ἐρεῦνης καὶ ἐκζητή-

σεως. Διὰ τοὺς πατέρας τῆς Ἐκκλησίας δὲν ἰσχύουσιν οὐδεὶς ἀπριορισμός. Τὰ πάντα ἐρευνῶνται. Τὸ αἰξίωμα «πίστευε καὶ μὴ ἐρεύνα» εἶναι δι' αὐτοὺς διωκτέον ἔγκλημα. Ἀντ' αὐτοῦ δὲ ἀνάγουν εἰς περιωπὴν τὴν σύστασιν τοῦ Σωτῆρος «ἐρευνᾶτε τὰς γραφάς» Οὕτω προσεπάθησαν νὰ ἀναγάγουν τὴν πίστιν εἰς γνῶσιν καὶ ἐκεῖθεν δι' ἐλευθέρας προσοικειώσεως ὑπὸ τοῦ ατόμου, εἰς ἐπίγνωσιν.

Ὁ Μέγας Νους τῆς θεολογίας Γρηγόριος, τὸ κόσμημα αὐτὸ τῶν πατέρων ἀναφέρει κάπου τὰ ἐξῆς περίπου «ὡς ἐρευνῶμεν περὶ κόσμον, περὶ Θεοῦ, περὶ ἀνθρώπου. Εἰς τὰ ζητήματα αὐτὰ καὶ ἡ εὐρεσις τῆς ἀληθείας ὠφέλιμος, ἀλλὰ καὶ τὸ λῶθος δὲν εἶναι ἀχρηστον».

Ἐπειτα τὴν κατεύθυνσιν αὐτὴν τὴν βλέπομεν εἰς τὸν τομέα τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Διοικήσεως καὶ διοργανώσεως ἐν γένει. Δὲν ἐπεβάλλοντο διὰ ξίφους εἰς τοὺς ἀντιπάλους τῶν. Ἦρχοντο εἰς τὴν χρῆσιν πνευματικῶν ὄπλων, τῆς διαφωτίσεως καὶ ἐν ἀπολύτῳ ἀνάγκῃ τοῦ ἀφορισμοῦ, ἥτοι τῆς πνευματικῆς ἀπομακρύνσεως τοῦ αἱρετικοῦ ἀπὸ τὸ πνευματικὸν σῶμα τῆς Ἐκκλησίας. Ἀλλὰ καὶ ὅταν οἱ αἱρετικοὶ ἐπεκράτουν, τῇ βοήθειᾳ τῶν φίλων φρονούντων αὐτοῖς αὐτοκρατόρων, τότε τὰ πάγχρυσά αὐτὰ στόματα τοῦ Λόγου, ἠγαντιοῦντο κατὰ τῆς αὐθαιρέσιος αὐτῆς καὶ ἠγωνίζοντο διὰ τὴν κατάλυσιν τῆς ἐκκλησιαστικῆς δικτατορίας.

Τὸ παλαιὸν αὐτὸ τρωτὸν τῆς Ἐκκλησιαστικῆς Ἱστορίας, ἥτοι ὁ ἀσεβὴς παρεμβατισμὸς τοῦ Κράτους καὶ εἰς πνευματικὰ ζητήματα τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλὰ καὶ ἡ δουλοπρεπὴς ἐπικλησις ὑπὸ ἐνίων διεφθαρμένων κληρικῶν τὴν συνδρομὴν τῆς ἐξουσίας, προσεκάλει πάντοτε τὴν ἐπανάστασιν τῶν πατέρων τῆς Ἐκκλησίας, οἱ ὅποιοι ἤθελαν τὴν Ἐκκλησίαν ἐλευθέραν «Νύμφην» τῆς Ἀποκαλύψεως καὶ ὅχι ἐπαίσχυντον θεραπαινίδα.

Τὸ Νόημα λοιπὸν τοῦ ἀγώνος τῶν πατέρων τῆς Ἐκκλησίας ὑπῆρξε: ἡ ἐν πνεύματι ἐλευθερία καὶ ἀγάπης περιφρούρησις τοῦ φιλελευθέρου πολιτεύματος τῆς Ἐκκλησίας.

Πραγματικῶς καταπληκτικὴ ὁμοιότης τοῦ πνεύματος τῶν σημερινῶν «πατέρων» μετὰ τοὺς αἰεφάτους αὐτοῦς ἀστερισμοὺς τοῦ Χριστιανικοῦ Στερεώματος!! Εἶναι ἡ ἀρνητικὴ ἀποψις ἐνὸς ὑπερόχου Μεγαλείου. Οἱ σημερινοὶ «πατέρες» ἀντήλλαξαν τὸν λόγον διὰ τοῦ ξίφους, τὴν πειθὸ διὰ τῆς βίας, τὴν ἐλευθερίαν διὰ τοῦ ἐξαναγκασμοῦ, τὸ Δημοκρατικὸν πολίτευμα διὰ τῆς τυραννίας!! Ὁ ἄθλιος δι' αὐτὸ κατορθώσατε νὰ μεταβάλλετε τὴν Ἐκκλησίαν εἰς ἐπαίσχυντον δεσμώτιδα τῆς πολιτείας, ἡ ὁποία τὰ πάντα σὰς ἀρπάζει, ἐνῶ σεῖς μειδίατε κατὰ τρόπον γελοῖον.

ὦ! Κύριε ἕως πότε οἱ κακαὶ αὐτοὶ γεωργοὶ θὰ κακαποιοῦν τὸν ἀμπελῶνα Σου, ὃν ἐφύτευσεν ἡ δεξιὰ Σου καὶ περιεποιήθης διὰ τοῦ ἰδίου Σου Αἵματος;

Ἐμβάσματα Συνδρουῶν

Ἐμβάσματα, μένον διὰ ταχυδρομικῶν ἐπιταγῶν ἀπευθύνονται: Πρὸς τὸν κ. Στάυρον Καρχμητσαν Χαλκοκονδύλη 7.— Ἀθήνας

«ΜΗ ΠΑΝΤΑ ΑΝΘΡΩΠΟΝ ΕΙΣΑΓΕ ΕΙΣ ΤΟΝ ΟΙΚΟΝ ΣΟΥ»

Τὴν σύστασιν αὐτὴν ἀπευθύνει ὁ σοφὸς Σεράφ εἰς τοὺς πιστοὺς τοῦ Θεοῦ, διὰ νὰ τοὺς διαφυλάξῃ ἀπὸ κάθε λύμην καὶ ἐκμετάλλευσιν. Τὴν σύστασιν αὐτὴν ἐπαναλαμβάνομεν καὶ ἡμεῖς εἰς τοὺς χριστιανούς μας, προτρέποντες αὐτοὺς ὅπως προσέχωσιν ἀπὸ ἐνίους ρασοφόρους, οἱ ὅποιοι χωρὶς νὰ προσφέρουν οὐδεμίαν ὑπηρεσίαν εἰς τὸν Ἱερὸν Ἀγῶνα, ἐν τούτοις ἀπομυζοῦν τὴν ἱκμάδα του. Μόνον ὅσοι φέρουν ἔγγραφον σύστασιν ὑπογεγραμμένην ἀπὸ ἑνα ἐκ τῶν Ἀρχιερέων καὶ ἑνα ἐκ τῶν Συμβούλων θὰ πρέπη νὰ γίνωνται δεκταὶ εἰς τοὺς οἴκους τῶν πιστῶν.

Ο ΑΓΙΟΣ ΧΙΟΥ ΚΑΙ ΤΑ ΔΗΜΟΣΙΕΥΜΑΤΑ ΤΟΥ

Εἰς τὸν «Ἐθνικὸν Κήρυκα» τῆς παρελθούσης Κυριακῆς, δημοσιεύεται ἐμπνευσμένον ἄρθρον τοῦ Μητροπολίτου Χίου Παντελεήμονος, ὑπὸ τὸν τίτλον «Φωτισμός καὶ καλωσύνη». Εἰς τὸ ἄρθρον αὐτὸ ἐπιθυμεῖ ὁ Ἱεράρχης μὲ ἕνα δημοκρατικὸν τρόπον νὰ διαβάλλῃ τοὺς παλαιομερολογίτας, ὡς φανατικούς καὶ ἐστρατημένους καλωσύνης.

Λυπούμεθα διότι αὐτὰ τὰ πράγματα ἐπιθυμεῖ νὰ τὰ γράφῃ ὁ κατ' ἐξοχὴν φανατικὸς καὶ οὐδὲν ἴχνος καλωσύνης ἐπιδείξας. Οὕτω μετὰ φανατισμοῦ κατεστρατήγησε τοὺς κανόνες τῆς Ἐκκλησίας ἀποτολήσας ἀναχειροτονίαν. Μετὰ φανατισμοῦ εἰσέχλασε εἰς τὰ παρθενικά ἄντα τῆς Ἱερᾶς Μονῆς Ἀγίου Κωνσταντίνου Χίου. Ἠρνήθη καὶ κατεπάτησε ἄρχας καὶ παραδόσεις παιδικῆς καὶ φοιτητικῆς φιλίας μετὰ τοὺς Ἐπισκόπους Δανλείας Πολύκαρπον καὶ Χριστιανουπόλεως Χατζῆν, τοὺς ὁποίους ἐπρόδωσε καὶ προδίδει καίτοι προηγουμένως κατὰ τρόπον κωμικὸν ὁμολογεῖ αὐτοῖς τὴν ἀγάπην του καὶ φιλίαν. Ὁ ἐμὴν περὶ καλωσύνης ἀνέχεται ὀλίγα μίλια μακρὰν τῆς Ἐπισκοπῆς του τὰ δεσμὰ καὶ τὴν ἐξορίαν ὑπεργόρου Ἱεράρχου, τοῦ ὁποίου οἱ βηματισμοὶ τῆς ἐξορίας θὰ ἔπρεπε νὰ ἀπῆλθον εἰς τὴν συνείδησίν του, ὡς ραπίσματα Ἑρρινείων.

Ὅ, τι γράφει δι' ὅσους γνωρίζουν, εἶναι φαιδρολογίματα ἀνάξια Ἀρχιερατικῆς ἀξιοπρεπείας. Ἐπιθυμεῖ νὰ πιστεύῃ ὁ Ἅγιος Χίου ὅτι ἀπέναντί του ἔχει τοὺς ἐκ παραδόσεως ἀγαθοὺς Χίους, οἱ ὅποιοι ὅμως ἐκ τῶν πραγμάτων ἀποδεικνύονται ἄνωτεροι τοῦ Ἐπισκόπου των.

Η ΔΡΑΣΤΗΡΙΟΤΗΣ ΤΩΝ ΠΑΡΑΡΤΗΜΑΤΩΝ

Ὅλα τὰ Παραρτήματα ἐπέδειξαν καὶ ἐπιδεικνύουν δραστηριότητα διὰ τὴν ὑπόθεσιν τοῦ ἀγῶνος μας. Μεταξὺ αὐτῶν ἰδιαίτερας ὑποσημειώσεως ἀξίζει τὸ Παράρτημα Δράμας. Οὕτω μὲ ἐπικεφαλῆς τοὺς εὐλαβεστάτους κληρικούς Καλλιόπιον, Γιαννακούλοπουλον καὶ Μιχαὴλ Σαββόπουλον διεξάγουσιν ἔντονον δημοσιογραφικὸν ἀγῶνα καὶ ἀπέστειλαν μακροσκελὲς υπόμνημα εἰς τὸ Συνέδριον τῶν θεολόγων ἐν Ἀθήναις.

Γεγονότα καὶ Κρίσεις

Ἐπὶ τῇ συγκλήσει τοῦ Β' Θεολογικοῦ Συνεδρίου ἡ ΠΘΕΟΚ ἀπέστειλε τὸ κάτωθι τηλεγράφημα :

Π ρ ὂ ς

Τὸ ἐν Ἀθήναις συνεληθὲν Β' Συνέδριον

Ἑλλήνων Θεολόγων

(Αἰθουσα Παλαιᾶς Βουλῆς)

Ἡ Πανελλήνιος Ὁρθόδοξος Κοινωνία ἐκπροσωποῦσα ἐν ἐκατομμύριον διωκόμενων ἀπηνῶς διὰ τὰς Ὁρθόδοξας τῶν πεποιθήσεως Ἑλλήνων χαιρετίζει μετ' ἐνθουσιασμοῦ τὸ Συνέδριον τῶν Ἑλλήνων Θεολόγων. Ὑποβάλλει μετὰ σεβασμοῦ ἐξῆς ἐρωτήματα. Ἐνότης Ἐκκλησίας διεσπασθῇ ἀπὸ ἀντικανονικῆν εἰσαγωγὴν ἡμερολογίου. Δικαίωμα Ὁρθόδοξου Ἐλευθερίας εἶναι ἀπαρτρίαστον. Ἐξαίτου μετὰ ἀπὸ τοῦς Ἐλευθέρους Θεολόγους τὴν συνήγορον φωνὴν διὰ τὰ ἀπαλλαγόμενα τῶν δεσμῶν τῆς Ὁρθόδοξης δουλείας. Ἐλευθερία καὶ ἀγάπη συνιστοῦν χριστιανικὴν ὁρμήν.

Πανελλήνιος Ὁρθόδοξος Κοινωνία

Καὶ Ἑθνικὴ Ὁρθόδοξος Κοινωνία

ΑΝΔΡΙΖΕΣΘΕ ΚΑΙ ΚΡΑΤΑΙΟΥΣΘΕ

Θὰ ἀνέμενε τις τὸ συνεληθὲν Συνέδριον τῶν Θεολόγων, ὅχι μόνον νὰ ἐπελαμβάνετο τῶν πλέον σοβαρῶν ζητημάτων τὰ ὁποῖα ἀπασχολοῦν τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν, ἀλλὰ καὶ μετὰ τὴν ἀνδρείαν ἐκείνην τὴν ψυχὴν, νὰ καυτηρίαζε ὅλους ἐκείνους τοὺς πολέμιους ποὺ πολεμοῦν τὴν Ὁρθόδοξον Ἐκκλησίαν. Δυστυχῶς ὅμως ἔλλειπεν τελείως ἡ Ἀνδρεία αὕτη ἀπὸ τοῦ συνεληθὲν Συνεδρίου.

Τρόμος καὶ φόβος κατέλαβε τὸ προεδρεῖον, ὅταν ἀνέγνωσε τὸ τηλεγράφημα τῆς ΠΘΕΟΚ ζητοῦσα νὰ ἀποφανθῇ τὸ Συνέδριον ἐὰν ἐγένετο κανονικὴ ἢ ὅχι ἡ εἰσαγωγὴ τοῦ καταδικασθέντος ὑπὸ τριῶν Πανορθόδοξων Συνόδων Νέου ἡμερολογίου καὶ ἐὰν ὑπάρχῃ Ὁρθόδοξος Ἐλευθερία εἰς τὴν αἰματοβαμμένη αὐτὴν χώραν ἢ ὁποῖα ὀνομάζεται Ἑλλάς.

Ὅταν δὲ ὁ ἐμπνευσμένος Ἀρχιμανδρίτης Αὐγουστῖνος Καντιώτης διεμαρτύρετο ἀκούων ἀπὸ τοῦ Βήματος νὰ ὀνομάζεται «Σεβασμία» ἢ Ἀυτική Ἐκκλησία τότε τὸ Προεδρεῖον ἔστειλε τὸν ἀστυφύλακα νὰ τὸν ἐκδιώξῃ καὶ ἐχειρίσθῃ ἡ ἐπέμβασις τῶν Συνέδρων καὶ αἱ διαμαρτυρίαι αὐτῶν διὰ τὰ μὴ ἐξέλθῃ.

Ὅταν δὲ ὁ Θεολόγος τῆς Ἐκκλησίας τῶν ΓΟΧ διεμαρτύρετο διὰ τὴν μὴ καταδίκην τῆς Μασωνίας καὶ μετ' αὐτοῦ διόκληρον τὸ Συνέδριον, ὁ Ἀξιότιμος κ. Πρόεδρος ἐπροχώρησε πρὸς ἄλλα θέματα ἀποφεύγων τεχνικῶς νὰ θίξῃ τοιοῦτον ζήτημα φοβούμενος τὴν μῆνιν τῶν Μασόνων,

ΣΟΒΑΡΟΤΑΤΟΝ ΚΑΘΗΚΟΝ

Ὑπερθυμίζομεν καὶ πάλιν εἰς ὅλους τοὺς χριστιανούς καὶ εἰς ὅλα τὰ παραρτήματα, τὴν ἡθικὴν ὑποχρέωσιν τὴν ὁποῖαν ἔχουν ἀπέναντι τοῦ διεξαγομένου ἀγώνος. Καὶ ἡ ὑποχρέωσις αὕτη εἶναι ἡ οἰκονομικὴ ἐπίσχυσις. Εἶναι καὶ αὐτὸ μία θυσία, θυσία σοβαρωτάτη καὶ ἐπιβεβλημένη. Ἐκ τῆς ἐκπληρώσεως τοῦ καθήκοντος αὐτοῦ ἐξαρτῶνται ὅλα τὰ ζητήματα ποὺ ἔχουν σχέση μὲ τὴν νικηφόρον διεξαγωγὴν τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν ἀγώνος. Φρονοῦμεν, ὅτι παρ' ὅλην τὴν οἰκονομικὴν κρίσιν ποὺ ὑπάρχει, ὅταν ὑπάρξῃ ζήλος καὶ ἐνδιαφέρον εἰς τὰ στήθῃ τῶν πιστῶν καὶ εἰς τὰς διοικήσεις τῶν παραρτημάτων οἱ σταγόνες ἐνὸς ἐκάστου, θὰ μεταβληθοῦν εἰς ἀναγεννώσαν Κολυμβήθραν τοῦ Σιλωάμ. Καὶ ἐπειδὴ βασιλεύουν ὁ ζήλος καὶ τὸ ἐνδιαφέρον δι' αὐτὸ δὲν φοβούμεθα.

ΑΙ ΚΑΤΑΣΤΑΣΕΙΣ ΑΠΟΓΡΑΦΗΣ

Πρὸς τὰ παραρτήματα ἀπεστάλησαν ἐγκύκλιοι διὰ τὴν ἀπογραφήν τῶν οἰκογενειῶν καὶ τῶν ψηφοφόρων αὐτῶν μελῶν. Ἐκ τῆς ἐπιτυχίας τοῦ σχεδίου ἐξαρτᾶται κατὰ μέγα μέρος ἡ Νίκη. Διότι θὰ ἀποδείξωμεν ὅτι δὲν εἴμεθα εὐκαταφρόνητος μάζα, ἀλλὰ λαὸς σεβαστός. Κατὰ συνέπειαν κατὰ κύριον λόγον ὀφείλουν αἱ διοικήσεις τῶν παραρτημάτων νὰ ἐνδιαφερθῶσιν. Πᾶσα ὀλιγορία εἶναι βολὴς κατὰ τοῦ ἀγώνος. Τὰ εἰς χεῖρας μας ἀποτελέσματα, τὰ μέχρι τοῦδε, εἶναι ἀρκοῦντως ἱκανοποιητικά. Ἀναμένομεν τὴν ολοκλήρωσιν. Χάριν δὲ διασαφέςως προσθέτομεν τὰ ἀκόλουθα :

1) Θὰ ἐνίσχωμεν τὸν ἐθνικόφροντα ἐκείνον συνδυασμόν, ὁ ὁποῖος ἐκ τῶν προτέρων θὰ μᾶς ἐπιλύσῃ τὸ ζήτημά μας.

2) Ἐπικρατεῖ ἡ σκέψις ὅπως τελικῶς ἀναδείξωμεν κατὰ ἐπαρχίας καὶ ἐναγμέτερον ὑποψήφιον κατερχόμενον ὑπὸ τὸν ἐθνικόφροντα ἐκείνον συνδυασμόν, ὁ ὁποῖος ἐπικρατεῖ εἰς τὴν περιοχὴν ἐκείνην καὶ ὑπεστήριξεν εὐκρινέστερον τὰ ζητήματά μας.

3) Δὲν πρόκειται νὰ ἐπιρροῦμεν πολιτικὴν ἢ κομματικὴν ἐκμετάλλευσιν τῆς ὑποθέσεώς μας, ὅλα θὰ τὰ χρησιμοποιοῦμεν διὰ τὸν θρίαμβον τῆς Ἰδέας μας.

Ἐλπίζομεν ὅτι τὰ παραρτήματα κατανοοῦντα τὴν σκοπιμότητα τοῦ σχεδίου θὰ ἐργασθῶσιν ἀποτελεσματικῶς εἰς τὸν τομέα τῆς ἀπογραφῆς.

ΣΥΓΚΙΝΗΤΙΚΑΙ ΕΚΔΗΛΩΣΕΙΣ ΑΠΟ ΤΟ ΑΓΙΟΝ ΟΡΟΣ

Εἰς τὸν σκληρὸν αὐτὸν ὑπὲρ τῆς Ὁρθοδοξίας καὶ τῆς Ἐλευθερίας ἀγῶνα δὲν παρέμεινε ἀσυνκίνητος ὁ ἱερός Προμαχὼν τοῦ Ἁγίου Ὄρους. Οὕτω ἐκτός τῶν ἀξιολόγων ἡθικῶν καὶ πνευματικῶν ἐνισχύσεων, ἀπαραιτήτων κεφαλαιῶν διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τοῦ ἔργου μας, συνέλεξαν καὶ ἔβανον ἀπὸ τὰς πενιχρὰς μοναχικὰς τῶν οἰκονομίας καὶ ἀπέστειλαν τὸ προῖόν εἰς τὴν Κεντρικὴν Διοίκησιν. Συγχαίρομεν τοὺς μοναχοὺς μας διὰ τὴν συγκινητικὴν αὐτὴν συμμετοχὴν τῶν εἰς τὸν ἱερόν Ἀγῶνα, οἱ ὁποῖοι διὰ μιαν ἀκόμη φορὰν δίδουν παράδειγμα αὐτοθυσίας.

ΘΥΣΙΑ ΑΓΑΠΗΣ ΚΑΙ ΑΛΤΡΟΥΙΣΜΟΣ

Θὰ παραμείνῃ πάντοτε ζωηρὰ ἡ ἐντύπωσις, τὴν ὁποῖαν ἐσχημάτισαν ὅσοι παρευρέθησαν εἰς τὴν μυσταγωγίαν τῆς Ἀγάπης καὶ τοῦ ἀλτρουϊσμοῦ εἰς Βαρυμπόμπη. Ὁ ἀξιώτιμος καὶ φιλόανθρωπος κ. Λεωνίδας Διονυσώτης, ἰδιοκτήτης ἐξοχικοῦ Κέντρου εἰς Βαρυμπόμπην ἐ χάρισε μιαν ἡμέραν πλουσίας χαρᾶς εἰς τὰ ὄφρα τοῦ Ὁρφανοτροφείου Ἀμφιάλης «Ἁγίου Γεωργίου». Τὴν ἡμέραν τῆς Ἀναλήψεως ἐκάλεσε τὰ ὄφρα, εἰς τὰ ὁποῖα παρέθεσε δύο πλουσιωτάτα γεύματα (μεσημέρι καὶ βράδυ) μετὰ ποικίλλαν φαγητῶν, γλυκισμάτων, φρούτων κτλ. Τὰ ὄφρα περιποιήθησαν ὁ ἴδιος, ἡ ἀξιώτιμος κυρία του καὶ οἱ ἀγαπημένους του κοροῦλες. Τὸ περιβάλλον οἰκογενειακὸν καὶ στοργικόν. Καὶ αὐτὰ τὰ ἔξοδα μεταφορᾶς τὰ κατέβαλε ὁ ἴδιος. Εἰς τὴν ὁραίαν θυσίαν τῆς ἀγάπης συνέβαλε καὶ ἡ Ἱερὰ Μονὴ Κοιμήσεως Θεοτόκου (Βαρυμπόμπη). Τὰ ὄφρα συνώδυσαν ἡ Διευθύντρια τοῦ Ὁρφανοτροφείου καὶ τὰ μέλη τοῦ Δ. Συμβουλίου. Εἰς τὴν φιλόανθρωπον οἰκογένειαν τοῦ κ. Λεων. Διονυσιώτου καὶ εἰς τὸ ἀριστον προσώπικόν του εὐχόμεθα τὸν Θεὸν τῆς Ἀγάπης παραστήτῃν εἰς τὸν Βίον.

Διευθύνσεις συμφώνως τῷ Α.Ν. 1092/1938

Διευθυντής : ΣΤΑΥΡΟΣ ΚΑΡΑΜΗΤΣΟΣ

Χαλκοκονδύλη 7. — Ἀθήναι

Ὑπεύθυνος Τυπογραφείου : Γεώργιος Σερμπίνης

Θεμιστοκλέους 33 — Ἀθήναι